

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Začenja se marijanski mesec v pravem pomenu besede, ko poskušamo postaviti češčenje Device Marije v središče naših dni. Mnogi od nas se verjetno spominjamo pobožnosti, ki smo se jih naučili v otroštvu: molitev, posvečenih naši Materi — morda družinske molitve rožnega venca —, darovanj majhnih žrtev, šopkov rož ob Marijinih podobah ... Zato svetujem družinskim očetom in materam, da skupaj s svojimi majhnimi otroki živite te navade. Pomagalo vam bo pri branju in premišljevanju tega, kar je sveti oče napisal v svoji nedavni apostolski spodbudi o odnosih med člani družine.¹

Tudi mi ravnajmo tako in uresničujmo s tem namige in nasvete našega Očeta, po katerih mora vsak prevzeti odgovornost, da v Delu »ustvari dom«, v zavesti, da je s skrbjo za družino Opus Dei posnetek nebes.

Sveti Jožefmarija je pokazal veliko vnemo, s katero je v Delu pospeševal marijansko pobožnost, brez katere ni mogoče — ali pa je zelo težko — slediti Jezusu Kristusu. Majsko romanje predstavlja posebno pobožnost, ki se je razširila po vsem svetu. Poleg tega nas je spodbujal, da bi bili ob tem še bolj ljubeči in občutljivi do naše Gospe: pobožna molitev rožnega venca, premišljevanje o skrivnostih življenja njenega Sina in njenega življenja, opoldanska molitev angelovega češčenja itd. To je skupek pobožnosti, ki nam — če jih dobro opravljamo — pomagajo ohranjati božjo navzočnost skozi ves dan.

Molitev k Devici Mariji nosi v sebi ljubezen in je znamenje popolnega zaupanja vanjo. Ne ostaja le pri čustvih, ki jih je lahko pri teh molitvah veliko. *Vendar si ne delajmo skrbi, če je na začetku v nas samo dobronameren trud, da bi — skoraj mehanično — zmolili kratko molitev k naši Gospe. Kadar ta iskrena molitev privre iz srca, ki kljub težavam ni pozabilo na materinsko skrb, razpiha sveta Marija ta košček žerjavice in pripelje dušo do želje, da bi se oblikovala v nauku njenega Sina. Ta kratka molitev — košček oglja, pokritega s pepelom — se spremeni v ogenj, ki sežge osebno bedo in zmore še druge pritegniti h Kristusovi luči.*²

Mogoče smo kdaj pomislili, da je v evangelijih zapisanih malo besed Device Marije; besede, ki bi jo izrekel sv. Jožef, ni prav nobene. Vendar pa je to, kar nam posreduje Sveto pismo, dovolj za razumevanje, *kako Jezusova Mati spremlja svojega Sina korak za korakom, se pridružuje njegovemu odrešitjskemu poslanstvu, se veseli in žalosti z Njim, ljubi tiste, ki jih ljubi Jezus, in se z materinsko skrbjo posveča vsem, ki so ob njej.*³ Pomislimo, na primer, na zgodbo o svatbi v Kani. *Evangelist poroča, da se je Marija obrnila na služabnike in jim rekla: »Kar koli vam reče, storite.« (Jn 2,5). Za to gre: pripraviti duše do tega, da se postavijo pred Jezusa in ga vprašajo: Domine, quid me vis facere? Gospod, kaj želiš, da storim? (Apd. 9,6)*⁴

¹ Prim. Frančišek, ap. spodbuda *Amoris laetitia*, 19. 3. 2016, pogl. 3 in 7.

² Sv. Jožefmarija, *La Virgen del Pilar*, postumno objavljen članek, 1976.

³ Sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, 141.

⁴ Sv. Jožefmarija, *prav tam*, 149.

Opirajoč se na te besede kliče Cerkev Marijo v litanijah *Mater Boni Consilii*, Mati dobrega sveta, kajti resnično ni pomembnejšega priporočila kot je tole: usmeriti duše k Jezusu, našemu Učitelju in Odrešeniku, da bi ga vsak spoznal, ga nagovarjal in ga vzljubil. Tako je ravnal sv. Jožefmarija vse od začetkov Dela. Tisti, ki smo imeli srečo, da smo ga lahko spremljali pri njegovih obiskih Marije, smo opazovali, kako je molil zdravamarije, da bi še zaupneje govoril s Sveto Trojico. Poleg tega pa nikar ne pozabimo, da ***mного spreobrnitev in odločitev za predanost božji službi izhaja iz predhodnega srečanja z Marijo.***⁵ To smo v našem osebnem življenju in pri apostolskem delu pogosto izkusili.

Nasvet naše Matere služabnikom iz Kane je danes namenjen vsakemu izmed nas, ker smo vsi poklicani k temu, da bi druge približali Jezusu Kristusu. Eno od duhovnih del usmiljenja, ki se v prav tem jubilejnem letu usmiljenja še posebej priporoča, je svetovati tistim, ki to potrebujejo. Učitelj bi nas rad uporabil, kot je uporabil svoje prve učence, ki jih je poslal po vseh krajih, katere je nameraval obiskati, da bi mu pripravili pot. Kajti On »nam ne govori le v intimnosti srca. Tam nam res govori,« pravi papež Frančišek, »toda ne samo tam, ampak nam govori tudi preko glasu in pričevanja bratov. Resnično je velik dar, da lahko srečamo moške in ženske vere, ki nam predvsem v zapletenejših in pomembnejših trenutkih našega življenja pomagajo razsvetliti srce in prepoznati Gospodovo voljo.«⁶

Sveti Jožefmarija si je za nas želel zavedanja, da smo Kristusovo orodje pri razsvetljevanju src in razuma ljudi. ***Ne moreš biti zgolj pasiven člen***, je zapisal. ***Postati moraš resnični prijatelj svojih prijateljev: »jim pomagati«.*** ***Najprej z zgledom tvojega ravnanja. Nato pa z nasvetom in veljavo, ki jo daje zaupnost.***⁷ Zaupnost, ki pripravi pot nasvetu in ki oblikuje osebni apostolat prijateljstva in zaupanja, ki ga je naš Oče učil vse od začetka. ***Tiste besede, ki si jih omahujočemu prijatelju pravočasno prišepnil na uho; tisti pogovor, ki usmerja in ki si ga znal izzvati v primernem trenutku; ter strokovni nasvet, ki je izboljšal njegovo delo na univerzi; obzirna brezobzirnost, s katero mu odpiraš neslutena obzorja gorečnosti ... — vse to je "apostolat zaupanja".***⁸

Da bi lahko učinkovito pomagali drugim z nasveti, ki najbolj ustrezajo njihovim potrebam, je neobhodno potrebno govoriti o teh zadevah najprej z Gospodom v meditaciji. Prav tam, v sinovskem pogovoru z Bogom bomo dobili razsvetljenje, ki ga bomo lahko posredovali svojim prijateljem in sodelavcem. Tam nam »Duh pomaga, da notranje rastemo (...) in da nismo na milost in nemilost prepuščeni sebičnosti, ujeti v lasten način gledanja na stvari (...). Bistveni pogoj za ohranjanje tega daru je molitev.«⁹

Molitev je najpomembnejše orožje, ki ga imamo na razpolago. V molitvi je Cerkev skozi stoletja napredovala in v molitvi bo nadaljevala svojo pot, kljub oviram, ki jih bo srečevala na njej. Tako se je dogajalo tudi v Opus Dei, ki je delček Cerkve, in zato je sveti Jožefmarija vedno znova ponavljal, da je molitev zelo učinkovito sredstvo v vsakršni potrebi. Pripravimo torej svoje apostolske pogovore v trenutkih pogovora z Gospodom in se zatekajmo k posredovanju Device Marije.

12. maja bomo z velikim veseljem obhajali bogoslužni spomin bl. Álvara. Spominjam se nekaterih njegovih obiskov Matere dobrega sveta v bližini Rima; pred njo je molil v času konklava, ki je izvolil sv. Janeza Pavla II. za naslednika sv. Petra. V enem od marijanskih let, ki jih je razglasil v Opus Dei, se je don Álvaro navezal na ta vzklik: »Če želimo, da se bodo naše zahvale udeleževale v

⁵ *Prav tam.*

⁶ Frančišek, nagovor med splošno avdienco 7. 5. 2014.

⁷ Sv. Jožefmarija, *Brazda*, 731.

⁸ Sv. Jožefmarija, *Pot*, 973.

⁹ Frančišek, nagovor med splošno avdienco 7. 5. 2014.

večji izročitvi Bogu, naj ne ostane samo pri površinskem izrazu ali lepih besedah, vsak dan se bomo morali bolj zatekati k presveti Devici, *Mater boni consilii*.«¹⁰

Naj sledim besedam svojega dragega predhodnika in vas prosim, da med majskim romanjem ter med drugimi obiski Marijinih svetišč, za katere se vsak odloči po navdihu svoje osebne pobožnosti, prosimo našo sveto Mater Marijo za blagor družin, za mir na svetu, za papeža in njegove namene, za potrebe Cerkve in Dela, za poklice, za učinkovitost apostolskega dela. Izročimo te prošnje v njene roke, da jih bo predstavila Svetemu Duhu med bližajočim se binkoštnim slavljem. »Naj nas ona pripelje k Jezusu, k troedinemu Bogu, v zahvaljevanju in prošnji za odpuščanje.«¹¹

Ne bom se ustavljal ob drugih obletnicah v tem mesecu; želim si, da bi bil za slehernega izmed vas vsak dan srečanje z Gospodom po Devici Mariji.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš Oče

+Javier

Rim, 1. maj 2016

¹⁰ Bl. Álvaro, *Pismo*, 9. 1. 1978, 8.

¹¹ *Prav tam*.